

de Minister-President

Ik moge Uw speciale aandacht vragen voor bijgaande nota's, in verband met de bespreking in de ministerraad van a.s.maandag van de kwestie van de gemeenschappelijke markt en Euratom.

De nota van Minister Spaak, het laatste stuk, is knap, maar in zijn knapheid toch wel iets te vaag en naar mijn gevoel iets tegemoetkomend aan de Franse wensen. Speciaal drie punten hierin zou ik willen noemen:

- 1e. dat de formulering om eventueel akkoord te gaan met een uitzonderingspositie voor Frankrijk gedurende "zekere" tijd en onder "zekere" condities, welk uitzonderingsregiem zich zou moeten manifesteren in "zekere" vormen van protectie mij wel zeer "onzeker" lijkt.
- 2e. dat de geneigdheid van Minister Spaak om mee te gaan met de harmonisatie van sociale wetgeving en meer speciaal van de lengte van de werkweek van 40 uur naar mij voorkomt door Nederland nog niet kan worden gevolgd.
- 3e. dat Minister Spaak in zijn nota wel erg oppervlakkig heenloopt over de Franse eis om de inwerkingtreding van het verdrag op te schorten indien bij onderteekening de situatie in Algiers dit vereist. Zoals uit mijn vorige nota is gebleken, acht ik dit een tijdbom, die werkelijk onaanvaardbaar is.

De nota van Van der Beugel, die hier eveneens als eerste stuk bij gaat (ik kreeg deze stukken ondershands van Van der Beugel te Uwer eventuele inlichting), heeft mijn instemming. Ook ik zou de discussie a.s. maandag in de Ministerraad op basis van de reeds bij de Raad ingediende nota willen doen doorgaan. Een andere vraag is echter of de kwestie van de sociale harmonisatie en meer speciaal de kwestie van de 40-urige werkweek buiten deze Ministerraaddiscussie kunnen worden gehouden en kunnen worden gedelegeerd aan een drietal Ministers, zoals Van der Beugel voorstelt. Ik acht dit bepaald niet het geval. Ik ben het met Van der Beugel eens, dat de procedure die de heer Spaak voor ogen staat, nl. dat hijzelf met een kleine groep de teksten gaat ontwerpen de moeilijkheden helemaal niet oplost en ik vraag mij dan ook af of wij deze procedure zouden moeten steunen. Mijn aanvankelijke mening is, dat wij dit bepaald niet moeten doen.

Het ziet er wel naar uit, dat de nieuwe Minister van Buitenlandse Zaken de onderhandelingen zal moeten voeren in St. Cloud. Aannemende dat dit de heer Luns zal zijn, is het wel duidelijk, dat deze van de problematiek veel minder op de hoogte is dan Minister Beyen, die nu al vier jaren met dit bijltje heeft gehakt. Het ziet er eveneens naar uit of dit één der belangrijkste conferenties wordt die tot nu toe gehouden zijn. Ik heb een ogenblik gespeeld met de gedachte dat U wellicht genegen zoudt zijn, waar ook Adenauer en Mollet zullen deelnemen, er zelf mee te gaan met Minister Luns. In verband met het feit, dat een nieuw Kabinet vermoedelijk niet zal zijn opgetreden, zal het moeilijk zijn dat U zelf aanwezig bent. Ik meen echter dat er wellicht voor U aanleiding zou kunnen zijn te vragen mij in de delegatie op te nemen, daar ik Uw gedachten over deze zaak uiteraard volledig ken en ik niet zeker ben, dat dit ook het geval is met Minister Luns. Ik geloof dat het op zichzelf niet bezwaarlijk behoeft te zijn, indien bij een dergelijke zo zeer bij de gehele regeringspolitiek betrokken zijnde conferentie een vertegenwoordiger van dit Kabinet aan de delegatie wordt toegevoegd.

29 september 1956

F/1